

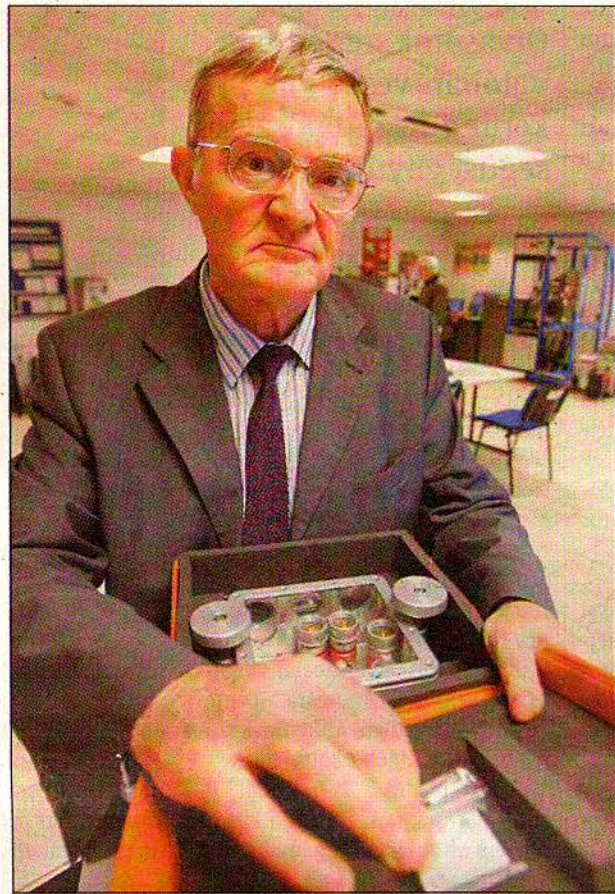
Egy úr a Földről

BÁRCZY PÁL DOLGOZOTT MÁR a NASA-nak,

cége most műholdalkatrészeket készít,

ám az űrbe mégsem vágyik.

A miskolci professzor nagyon is két lábbal áll a földön.

BOHÁNEK MIKLÓS FELVÉTELE

A miskolci űrprofesszor a tudásban és a saját tapasztalásaiban hisz

A Miskolci Egyetem polimer tanszékén dolgozó professzor 68 éves kora ellenére roppant fiatalos. (Ne szégyenkezzenek, ha nem ismerik az előbbi idegen szót: sok egységből álló, nagyon hosszú molekulát jelent.) Talán a munka konzerválta, amiből neki bőven kijutott. Ő és csapata majd' 25 éve készít űrtechnikai berendezéseket, kutat, fejleszt, kísérletezik.

Az egyetemi oktató kohómérnök első „űrkorszaka” 1986 és '91 között a szocialista országokat Moszkvából vezénylő Interkosmosz-éra volt. A felkérés űrkemencére érkezett, mely műholdon kering a Föld körül, és benne kristályok fejlődnek. Ám mire elkészült, a birodalom szétesett, és Oroszország nem lötte fel. Az amerikai űrkutatási hivatal, a NASA 1993 és 2003 között volt a partnerük. Őket is a kristályprogram érdekelte, így Bárczy úr Moszkva után Amerikába utazgatott. Jó lenne megérteni, miért olyan fontosak azok a kristályok az űrben...

- Azért, mert égen és földön körünk a félvezető kristályok, a processzorok által léteznek - magyarázza. - A számítógép, a mobiltelefon, a rakéta, a repülőgép, a műhold, a kommunikációs rendszerünk, sőt az időjárás-jelentés, termésbecslés is ezen alapul. Úgy hatvan éve fejlesztették ki, s nélkülük már léteznise tudnánk.

Bárczy Pál az „űrkalandocon” kívül ötszáz éves családfával is dicsekedhet. Arany János Tetemrehívás című balladájában a radványi sötét erdőben „halva talált” Bárczy Benő is hozzájuk tartozott. Nagypapja múlt századi pénzügyminiszteri államtitkár, egyik hozzátartozója Budapest főpolgármestere, apja jogász és közgazdász, nagybátyja mára elfeledett szépíró volt.

- A családomat mint „polgári csökevényt” 1951-ben a Nyírségbe zsuppolták. A húgom háziasszony, én és a két öcsém mérnökként Miskolcon diplomáztunk. Én itt ragadtam. Az anyag végtelenül érdekel, sokféleképpen foglalkoztam. Egyik fiamból közgazdász, a másikkól, aki tanítványom is volt, anyagmérnök lett. A kohászat haladoklását látva tíz évig küzdöttem, hogy nálunk műszaki anyagmérnöki kar is legyen - és lett! Így kerültünk be az űrprogramba is.

Közben kollégáival 2000-ben, az egyetemen belül helyet bérelve megalapították hazánk máig egyetlen űrtechnikai berendezéseket gyártó magáncégét, az Admatis Kft.-t. Ma már a fiai is a szakberkekben ismertté vált vállalkozás részesei. Hogy miket gyártanak, nekünk, laikusoknak nehéz megérteni. Leegyszerűsítve: olyan műszereket és berendezéseket, melyek a kozmoszban teszik a dolgukat, űrhajósok kezelik őket.

- Ha felnéz az égre, ugye csak csillagokat lát? Pedig négyezernél is több műhold működik odafenn. Ehhez kapcsolódóan egyebek között habosítóeszközöket, habosított anyagokat, műholdalkatrészeket készítünk. Óriási kihívás! A súlytalanság állapotában működnek, ahol még a rántotta is lebeg.

Bárczy Pál sose vágyott az űrbe. Pedig akik fent jártak, elképesztő élményeket emlegettek. Például egy amerikai űrhajós, J. B. Irwin sikerkönyvet írt arról, hogy a Holdon meglátta Istent. A mi űrprofesszorunk izig-vérig pragmatikus ember. Feltétel nélkül hisz az anyagban, a tudásban és saját tapasztalásaiban.

Szabadidejében szívesen brizdsezik, és szeret a házukhoz közeli bükki erdőben sétálni, nagy elméktől olvasni. Kedvenc mondása Marcus Aureliustól való: „Az lenne jó, ha a hazugságnak szaga volna.” Nem rossz. Akkor talán nem szíjpantáná be az emberiség?

Keresztény Gabriella